

Ο Τρωικός πόλεμος αποτελεί την βάση από την οποία ξεκινούν εκείνοι που προσπαθούν να χρονολογήσουν τη μυθολογία. Με αφετηρία τους ήρωες που έδρασαν σε αυτόν και με τα είκοσι ως τριάντα χρόνια μέσο χρόνο ηλικίας του κάθε πατέρα την ώρα της γέννησης του κάθε γιου, πηγαίνουν προς τα πίσω (Αγαμέμνωνας γιος του Ατρέα, Ατρέας γιος του Πέλοπα κ.λπ.) και φτάνουν ως τον Δευκαλίωνα ή προχωρούν προς τους νεότερους ώσπου να συναντήσουν τα βέβαιης χρονολογίας ιστορικά πρόσωπα (Αγαμέμνωνας πατέρας του Ορέστη, Ορέστης πατέρας Τισαμενού κ.λπ.).

Οι αρχαίοι Έλληνες τοποθετούσαν την γέννηση του Προμηθέα (πατέρα του Δευκαλίωνα) σε μια εποχή που συμπίπτει με το 1600 π.Χ. και του Έλληνα (γιου του Δία με τυπικό πατέρα τον Δευκαλίωνα) στα 1521 π.Χ. Στην «επίσημη» χρονολόγηση του Ερατοσθένη (275 – 194 π.Χ.), ο Ηρακλής φέρεται να γεννήθηκε το 1261 π.Χ., η Αργοναυτική εκστρατεία να ξεκίνησε το 1225 π.Χ. και η πτώση της Τροίας να επιτεύχθηκε το 1183 π.Χ.

Στην καλή δουλειά του δημοσιογράφου Βασίλη Κουτουζή «Το γενεαλογικό δέντρο των αρχαίων Ελλήνων» που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, ο Δευκαλίωνας ορίζεται ότι γεννήθηκε στα 1560 π.Χ., ο Έλληνας στα 1530 και ο Ηρακλής στα 1260. Η σε σχέση με τους αρχαίους απόκλιση των εννιά χρόνων στην περίπτωση του Έλληνα και του ενός στην περίπτωση του Ηρακλή, είναι εντελώς επουσιώδης.

Με όλα αυτά, ο κατακλισμός του Δευκαλίωνα χρονολογείται στα 1530, εποχή που σύμφωνα με την αρχαιολογική έρευνα έγινε η έκρηξη του ηφαιστείου της Θήρας (κατά τους γεωλόγους, έγινε περί τα 1650 π.Χ.).

Σύμφωνα με την αρχαιολογική έρευνα, η πρώτη περίοδος της μυκηναϊκής εποχής, αυτή που ανδρώθηκε κάτω από την επιρροή της μινωικής Κρήτης, διάρκεσε λιγότερο από εκατό χρόνια: Από το 1580 ως το 1500 π.Χ. Η παράλληλη δράση Μινωιτών και Μυκηναίων κράτησε 75 χρόνια: Ως το 1425 π.Χ. Από εκεί κι έπειτα, ως τα 1.100 π.Χ., απλώθηκε παντού η αχαϊκή κυριαρχία. Είναι οι τρεις περίοδοι της μυκηναϊκής εποχής: Πρώιμη, μέση και νεότερη, που καλύπτουν τις ισάριθμες περιόδους, τις οποίες οι αρχαιολόγοι ονομάζουν Υστεροελλαδικές 1, 2 και 3. Αντιστοιχούν στις περιόδους της Τέχνης, που ακολουθεί μια φυσιολογική πορεία: Στην αρχή, μιμείται τη μινωική, μετά διακρίνεται μια μίξη μινωικών και ελλαδικών στοιχείων, για να επικρατήσει, στην τρίτη φάση, η καθαρά μυκηναϊκή. Η τέχνη δεν είναι παρά ο καθρέφτης της κοινωνίας. Και απηχεί και τα στάδια ως την κυριαρχία.

Η μυθολογία, παρά τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες που επέδρασαν στην διαμόρφωσή της, συμπτωματικά ή όχι, καθρεφτίζει ή αναπλάθει αυτή την πορεία. Και ανάγει σε πρόσωπα, γενάρχες λαών, τα όσα η επιστήμη έχει παραδεχτεί (μετακινήσεις, σκοτεινές συνωμοσίες, συγκρούσεις κ.λπ.). Με τον 16^ο π.Χ. αιώνα (1599 – 1500) σε σχεδόν όλες τις περιπτώσεις να αποτελεί την αρχή των πάντων:

Στα 1590 φέρεται να γεννήθηκε ο Έπαφος, πρόγονος των δυναστειών της Αργολίδας, της Κρήτης, της Θήβας και πολλών άλλων περιοχών του Ελλαδικού χώρου και όχι μόνο. Στα 1560 φέρεται να γεννήθηκε ο Δευκαλίωνας γενάρχης των εννέα πιο προβεβλημένων ελληνικών φύλων. Στα 1530 φέρεται ότι γεννήθηκε ο αυτόχθονας της Αττικής Κέκροπας. Στα 1500, ο Πελασγός, αν και υπήρχαν μύθοι που τον ήθελαν πολύ πιο παλιό, γεννημένο «πριν ακόμα να υπάρξει η σελήνη». Λίγο πριν, λίγο μετά οι πλείστοι των άλλων.

Όλοι οι πριν από το 1600 π.Χ. γεννημένοι, χρονολογημένοι ή όχι, ξεφεύγουν από την θνητή υπόσταση και ανήκουν στον χώρο των αθανάτων είτε είναι θεοί είτε όχι. Με ορόσημο την γέννηση του Προμηθέα (υποτίθεται, στα 1600 π.Χ.). Η συνέχεια ανήκει σε αυτούς που η δράση τους τοποθετείται στα χρόνια μετά το 1600 π.Χ. είτε στ' αλήθεια υπήρξαν είτε όχι.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Ιανουαρίου 2021)